

tools for managing complex economic complexes, taking into account the peculiarities of the elements of life support systems [2].

Development and improvement of management of the regional complex includes research on the socio-economic features of regional development, its reform, formation of mechanisms of functioning, new approaches and principles of pricing and tariff policy formation and theoretical foundations of managing the region's economy. The sustainable region's goal should be to solve every problem that provides a solution to many other problems and does not create new ones.

In order to solve the problem of efficiency of utilizing the potential of the city in the context of inclusive development, it is advisable to determine its content and structure, bearing in mind that the scientific definition of this concept is of theoretical and practical importance. In practical activities, the focus is on the development of productive assets without adequate provision of their labor resources and its motivational mechanisms, which leads to disparities between the elements of production potential. The solution to such a problem is inextricably linked with the process of expanded reproduction, the application of the principles of commercial calculation, change of ownership, as well as the formation and functioning of an effective city life support system, which is an important condition for sustainable and proportional development at different levels of management of the city's economy.

Literature:

1. Шилова Т. О. Міське комунальне господарство : навчальний посібник / Т. О. Шилова. – Київ: КНУБА, 2006. – 272 с.
2. Проблеми та перспективи розвитку інноваційної діяльності в Україні : *матеріали XI Міжнародного бізнес-форуму* (Київ, 22 березня 2018 р.) / відп. ред. А. А. Мазаракі. – Київ : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2018. – 200 с.

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ УКРАЇНИ ЯК ФАКТОР ІНКЛЮЗИВНОГО ЗРОСТАННЯ

М. В. ВОЛКОВА, канд. екон. наук, доц.,
доц. кафедри менеджменту і публічного адміністрування
*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Підвищення рівня розвитку промисловості України залежить від існуючого стану системоутворюючих галузей і виробництв, залучення інвестицій у промисловість та інноваційно-інвестиційній привабливості провідних підприємств промислового комплексу.

Соціально-економічний розвиток України на пряму залежить від рівня розвитку промисловості. Слабкі позиції країни на міжнародних ринках перешкоджають процесу структурної перебудови економіки, не дають можливості розширювати виробництво, створювати нові підприємства та робочі місця, розвивати соціальну сферу.

Важливим кроком на шляху розбудови інноваційної економіки та інноваційної інфраструктури стало визначення та затвердження середньострокових пріоритетних напрямів інноваційної діяльності загальнодержавного рівня на 2017–2021 рр., де виокремлено найважливіші вектори високотехнологічного розвитку України, зокрема, у галузях машинобудування, АПК, фармацевтики та медичного обслуговування, а також природоохоронних, ресурсозберігаючих, інформаційних та нанотехнологій [1].

В останні роки наголошується на переході від сталого економічного розвитку до інклюзивного, який створює можливості для всіх контингентів населення й більш справедливо розподіляє в суспільстві переваги від збільшеного добробуту як у грошовому, так і в негрошовому вираженні. Інклюзивне зростання економіки є передумовою розвитку суспільства та являє собою багатофакторний і багаторівневий процес, оскільки його основою є економіка максимальної зайнятості і взаємодії усіх суб'єктів.

У цьому сензі значно зростає роль інновацій, інноваційної активності у промисловості та інноваційного розвитку промислового комплексу України.

Вирішенню проблеми інклюзивного зростання, формування інклюзивного суспільства та розвитку інклюзивного ринку праці присвячені наукові праці багатьох вітчизняних та зарубіжних вчених, а саме: Д. Асмоглоу, С. Бабенко, А. Базилук, О. Балакірева, З. Бедос, Р. Болінг, С. Голандер, А. Грищенко, В. Дмитрук, Е. Дуфло, Р. Жиленко, О. Жулин, Т. Затонацька, В. Звонар, Д. Ейсемоглу, С. Кожемякіна, А. Колот, А. Колупаєва, Е. Лібанова, Дж. Подест, Е. Райнерт, Д. Робінсон, Н. Софій, Ю. Савельєв, А. Федулова, Р. Хаусманн та ін.

«Інклюзивний розвиток» – поняття, яке має широке значення і реалізується в багатьох аспектах, у зв'язку з чим в економічній літературі, оглядах та доповідях міжнародних інституцій відсутнє його загальноприйняте трактування та єдине уявлення про цей процес.

На загальну динаміку промислового виробництва в Україні, так і на його структурні характеристики суттєвою мірою впливають кон'юнктура зовнішнього ринку та зовнішня ділова активність зарубіжних економік [2].

Однак, сьогодні, великий бізнес під впливом різних заходів державного регулювання і контролю став узгоджувати свої дії з національними інтересами, і багато колишніх зловживань, зокрема на фондовому ринку, в банківській сфері, в цілому в підприємстві, було припинено. Це безумовно вплине на інноваційний розвиток промисловості та перспективи інклюзивного розвитку національної економіки.

Сьогодні усунення причин нерівності й перетворення структурних бар'єрів в нові можливості щодо її подолання є ключовою умовою для забезпечення впевненого, стійкого, збалансованого та інклюзивного економічного зростання.

Величезна роль відводиться всім галузям національної економіки, особливо промисловості, яка є головним чинником формування нової моделі

економіки країни, може забезпечити нові робочі місця та сприяти інклюзивному розвитку в цілому.

У результаті проведеного дослідження зроблено висновок, що інноваційний розвиток промислового комплексу України є потужним важелем економічного зростання, який сприяє зміцненню людського потенціалу і підвищенню добробуту населення та дозволить у майбутньому вирішувати завдання формування моделі інклюзивного зростання в країні, спираючись на європейський досвід.

Література:

1. Деякі питання визначення середньострокових пріоритетних напрямів інноваційної діяльності загальнодержавного рівня на 2017–2021 роки: постанова Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2016 р. № 1056. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1056-2016-%D0%BF> (дата звернення 6.05.2018).

2. Промисловість України – 2016: стан та перспективи розвитку: наук.-аналіт. доп. / О. І. Амоша, І. П. Булеєв та ін.; НАН України, Ін-т економіки пром-сті. – Київ, 2017. – 120 с.

ІННОВАЦІЇ В СТРАТЕГІЇ СТАЛОГО ТА ІНКЛЮЗИВНОГО РОЗВИТКУ КРАЇНИ

Ю. В. ЄГОРОВА, канд. екон. наук, доц.,
доц. кафедри економічної теорії

Харківський національний університет будівництва та архітектури, м. Харків

Сьогодні стратегія сталого розвитку набуває особливого значення для України, оскільки передбачає збалансований розвиток країни та її регіонів в економічному, соціальному та екологічному аспектах. При цьому економічне зростання, матеріальне виробництво та споживання, а також інші види діяльності відбуваються в межах здатності екосистем відновлюватися і в умовах досягнення оптимального балансу між задоволенням сучасних потреб людства і захистом інтересів майбутніх поколінь. Інклюзивність розвитку означає створення максимальних можливостей для працевлаштування та участі всіх верств населення в усіх сферах життєдіяльності країни, а також забезпечення справедливого розподілу результатів праці.

Серед цілей, визначених у Проекті Стратегії сталого розвитку України до 2030 року, слід виділити наступні:

- сприяння тривалому інклюзивному збалансованому економічному зростанню, повній і продуктивній зайнятості та гідній праці для всіх;
- створення життєстійкої інфраструктури, сприяння інклюзивному енергоефективному та інноваційному промислового розвитку;
- забезпечення сталого галузевого та регіонального розвитку;
- подолання бідності та скорочення нерівності, зокрема гендерної;
- забезпечення інклюзивної та справедливої якісної освіти і сприяння можливостям навчатися впродовж усього життя для всіх;